USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobců: a) **D. M.**, b) **H. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 5 A 214/2016 – 93,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 16. 10. 2017 se žalobci a) a b) /dále též „stěžovatelé a) a b)"/ domáhají zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 5A 214/2016 – 93 (dále „napadené usnesení"), kterým bylo zastaveno řízení ve věci jejich žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného.

[2] Protože kasační stížnost stěžovatelů a) a b) nesplňovala podmínky řízení podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích") a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, vyzval Nejvyšší správní soud žalobce a) a b) usnesením ze dne 20. 10. 2017, č. j. 6 As 337/2017 – 5, k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené advokátovi.

[3] Stěžovatelé a) a b) reagovali na výzvu soudu podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 11. 2017, ve kterém požádali o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Uváděli, že nekontrolované změny v osobních poměrech stěžovatelů neumožnily spravedlivě prokázat obvyklým způsobem jejich celkové majetkové poměry. Vysvětlili, že bankovní instituce, kde má stěžovatel a) vedeny účinné finanční závazky nebo smlouvy k osobnímu bankovnímu účtu, jej omezuje v přístupu k bankovnímu kontu a že mu nesděluje dostatečné informace. Totožný přístup uplatňují i vůči stěžovatelce b). Dále uváděli, že došlo k zablokování účtu vedeného u peněžního ústavu, aniž by stěžovateli a) k tomu bylo cokoli bližšího sděleno. Tentýž problém je u

bankovního účtu stěžovatelky b). Ta měla rovněž za to, že i Česká správa sociálního zabezpečení vůči ní postupovala nezákonně.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 11. 2017, č. j. 6 As 337/2017 – 14, návrh stěžovatelů a) a b) na osvobození od soudních poplatků a žádost stěžovatelů a) a b) o ustanovení zástupce zamítl. Opětovně je vyzval k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi.

[5] Podáním ze dne 19. 11. 2017 stěžovatelé a) a b) žádali o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti. Součástí podání je i obsáhlé doplnění kasační stížnosti ze dne 23. 11. 2017, včetně opětovného návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků; rovněž žádali přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V dalším podání ze dne 4. 12. 2017 dovozovali, že není žádný advokát, který by důsledně dbal ochrany jejich procesních práv. Dalším podáním ze dne 12. 11. 2017, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 14. 12. 2017, dovozovali, že jsou u nich okolnosti osvědčující nebezpečí se vznikem újmy, a opět požádali o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

[6] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč). Vzhledem k tomu, že stěžovatelé a) a b) nezaplatili soudní poplatek spolu s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud je opakovaně usnesením ze dne 16. 11. 2017, č. j. 6 As 337/2017 – 14, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 15 dnů od dne doručení usnesení a současně je poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Nejvyšší správní soud dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení předložili soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázali, že mají vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie a poučil je, že nebude-li soudu ve stanovené lhůtě předložena plná moc, resp. doklad o vzdělání, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[7] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2017, č. j. 6 As 337/2017 – 14, bylo stěžovateli a) doručeno dne 29. 11. 2017 vhozením do jeho domovní schránky, stěžovatelce b) bylo doručeno dne 29. 11. 2017 vhozením do její domovní schránky. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve čtvrtek dne 30. 11. 2017 a uplynula ve čtvrtek dne 14. 12. 2017. Stěžovatelé nicméně na výzvu soudu nikterak nereagovali a soudní poplatek ani do dnešního dne nezaplatili.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“ Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[9] Stěžovatelé a) a b) byli řádně vyzváni k zaplacení soudního poplatku a poučeni o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému

poučení však stěžovatelé ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatili, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[10] Ve vztahu k opakovaným žádostem stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků Nejvyšší správní soud uvádí, že v těchto žádostech nenašel jakoukoli oporu pro odchýlení se od závěrů učiněných v předchozím usnesení ze dne 16. 11. 2017, č. j. 6 As 337/2017 – 14, neboť stěžovatelé a) a b) blíže nedoložili své celkové majetkové poměry. Naopak svými podáními doložili, že jejich majetková situace je jiná, než Nejvyššímu správnímu soudu tvrdili, resp. tvrdí. V předchozím usnesení Nejvyšší správní soud vysvětlil, že je mu známo, že v minulosti stěžovatel a) vlastnil osobní automobil Hyundai Santa Fe (rok výroby 2006), o kterém se však nyní nezmínil. Ani v nových žádostech o osvobození od soudních poplatků stěžovatel žádné bližší informace o tomto automobilu neuvedl, tudíž tím nepřímo tvrdil, že žádný vůz nevlastní. V podání 12. 11. 2017 však stěžovatel počal barvitě líčit komplikace při silniční kontrole, kterou absolvoval v říjnu 2017 se svým osobním vozidlem, čímž doložil, že osobní automobil vlastnil minimálně v říjnu 2017. Nejvyššímu správnímu soudu z tohoto tvrzení přitom nevyplývá, co se s tímto automobilem stalo, ačkoli je zjevné, že stěžovatel a) vlastnil v poměrně nedávné době osobní automobil. Tvrzení stěžovatelů a) a b) o jejich majetkové situaci proto Nejvyšší správní soud opakovaně vyhodnotil jako neúplná.

[11] Ve vztahu k podání ze dne 23. 11. 2017 Nejvyšší správní soud zvažoval, zda by se nemohlo jednat o další kasační stížnosti proti rozhodnutím správních soudů. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že podání je v tomto směru značně neurčité a nelogické. I kdyby se skutečně jednalo o kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 102 a násl. s. ř. s., musely by tyto kasační stížnosti být odmítnuty, neboť stěžovatelé a) a b) brojí proti předchozím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, proti nimž je kasační stížnost nepřípustná, nadto bylo toto podání jako „kasační stížnost“ zjevně opožděné.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Jelikož řízení bylo zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu